

fuit inter a, 14 et 19, inter quos hic titulus positus est. Victoriā hanc memora-
verot Africanus in Olympiādum anagraphe (Euseb. ed. Schoene I p. 244): ἑκα-
τοστή 59' ἐνίκα [Γερμανικὸς Κάισαρ ἔ] Τιβερίου Καίσαρος τέθρησκον, ubi Ger-
manici nomen, in codice omissum, recte sine dubio supplevit Gelzer Sex. Iulius
Africanus I p. 169. — 2) Huius M. Antonii Pisani filius Dittenberger-Purgold n. 426.
Ipse quoque Tiberius Olympiae vicerat τεθρησκῶ, sed multo antea, nondum ab
Augusto adoptatus (Dittenberger et Purgold l. c. n. 220).

8787 Ἀνωγιάν¹ τὴν | ἀδελφιδῆν τὴν Θεοῦ | Σεβαστοῦ², γυναῖκα
δὲ γενομένην Δρούσου Κλαυδίου ἀδελφοῦ τοῦ αὐτοκράτορος Τι-
βερίου, Σεβαστοῦ νό[υ], Σεβαστοῦ, μητέρα | δὲ Γερμανικοῦ Καίσα-
ρος | καὶ Τιβερίου Κλαυδίου Γερμανικοῦ³ | καὶ Λειβίας Θεᾶς Ἀφρο-
δείτης Ἀχεισιάδος⁴, | πλείστας καὶ μεγίστας ἀρχὰς τοῦ Θειοτάτου
γένους παρασχούσαν, Φίλων Ἀπολλωνίου τὴν ἑαυτοῦ | Θεὰν καὶ
εὐεργέτιν | ἐκ τῶν ἰδίων.

Proxime Troiam (Halil Eh prope Hissarlik) (Lebas 3, 1039 cf. Schliemann
Troja 1884 p. 239). — 1) Cf. supra N. 149. — 2) Filia fuit Octaviae sororis
Augusti. — 3) Claudius postea imperator, cf. supra N. 107, 10. 193. — 4) Livia
Drusi Caesaris uxor, cf. N. 170. 1731. 1732. 8052. 8054.

8788 ὁ δᾶμος | Νέρωνα Ἰούλιον | Καίσαρα¹ παῖδα | Θεῶ νέω
Γερμανικῶ Καίσαρος | καὶ Θεᾶς Αἰόλιδος καρποφόρῳ Ἀγριππίνας.

Mytilenis (Inscr. Graec. XII fasc. 2 n. 212 = Eph. ep. 2 p. 9, 4 solus des-
cripsisse videtur Cyriacus). — 1) Cf. supra N. 182. Hic titulus positus vivo Ne-
roni, is qui sequitur diu post mortem.

8789 Νέρωνι καὶ | Δρούσω καὶ Ἀγριππίνα καὶ Δρουσίλλῃ
νέα Ἀφροδίτα | τοῖς κασιγνήτοι[ι] | τῷ αὐτοκράτορος | Γαίῳ Καί-
σαρος.

Mytilenis (Inscr. Graec. XII fasc. 2 n. 172^b descr. Paton). Notandum est in
hoc titulo, mortuos Neronem et Drusum cum viva Agrippina associari (Paton).

8790^a [Μα Βου]λαῖον¹ Γερμανικὸν Καίσαρα | [τὸν πατέρα] Γαῖου
Καίσαρος Σεβαστοῦ | ὁ δᾶμος.

8790^b Ἔστιαν Βουλαῖαν Ἀγριππίναν | τὰν μητέρα Γαῖου Καί-
σαρος Σεβαστοῦ | ὁ δᾶμος.

Therae, haec in theatro effossa a. 1899, illa dudum ablata Parisios (Inscr. Gr.
XII 3 suppl. n. 1392. 1393). — 1) Iam ante repertum titulum Agrippinae supplevit
Fränkel Inscr. v. Pergamon I p. 159.

8791 (eques hastam gerens; iuxta mulier vineta, sub illo) Γαίῳ (sic)
Γερμανικῷ αὐτοκράτορι Καίσαρι καθιερωῖται | πᾶς ὁ δημόσιος τό-
πος (sub hac) Γερμανία.

Prope Philadelphiam Lydiae loco dicto Kula rep., est Trieste (Mommsen ath.
Mitth. 13, 1888 p. 18; Bieńkowski de simulacris barbararum gentium p. 40).